

א) לקמן כב. שנת קלט;

ב) לקמן כב: ר"ה יט: לב;

ג) ולמניד פ"י לתמוך ו"ח

לתפור. ערוך, ד) (אשכנז"ל

וכ"ה צ"ח"ף והכ"ש);

ה) לקמן ח, ו) (לקמן כב:);

ז) (ע"י תוספ"י צ"ב סב. ד"ה

ומורה); ח) (ע"י מהרש"א);

הגהות הב"ח

א) נב' עממם צו"ט ע"י

כ"ל ומיפת מת מנתק;

גליון הש"ם

נב' אפרוח שגולד ביו"ט.

ע"י מו"ט פקד ד' משנה

צ' דעניות: שם שרב רב.

וכן לקמן דף לו ע"ב סוכה

דף ז ע"א וז"ל:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) הש"י ד"ה הטובה וכו'

דעובר ירך אמו הוא. י"ב

ר"ל לענין זה ע"י עזר רב.

אמו דלא ניטר בשחיטה

אמו טרפה היא אבל

בגולד מן הטובה אהרבה

לאו ירך אמו הוא ומותר

בשחיטה עממו כדק"ל

בי"ד ס"ס ע"ט ומ"ט

תוס' מנהגיו דף פ ע"ב

ד"ה עזר וכו' יטו"ט

הדיוק: [ב] תוס' ד"ה

הואיל וכו' והכי מוכח

בשנת. י"ב דף מה ע"ב

בתוס' ד"ה א"ת ביה ב"ת

אפרוח יטו"ט:

מוסף רש"י

מת ביום טוב ראשון.

מת שנתהא, כגון שמת

בשנת ולמחר היה יו"ט

(שבת ק"ס). מה שא"י

כן בביצה. דלון ר"ה שזה

לימים טובים של גלויות,

דאלו לני"ה ממיר יו"ט ע"י

דליה ונולדה בזה אסורה

בזה (שם) דקדושה אחת הן

ולא הקלו צו"ט ע"י של

ר"ה אלא לענין מת בלבד

(לקמן כב:). מניח אדם

עירובי ובשילין מניו"ט

להבדיל ומתנה. אם נכר

צו"ט ראשון ותלו ע"י ימים

טובים חמשי וערב שבת,

ומתנה אם היום חול ומחר

קדש עירובי עירוב, ואם

חילוף איני צריך לערב

למשילין (לקמן ז).

מוסף תוספות

א. בחול המועד וכל שכן

במועד עצמו. תרי"ט.

ב. אבל לצורך מת

שמוטל לפניו ודאי שרי.

תרי"ט. ג. דהא אפרוח

בעורו בקליפתו לא חזי

למירי. תש"א. ד. וכן

סומא ששחט דרוקא

בידיעבד אבל לכתחילה

לא. ע"ה.

ביצה פרק ראשון ביצה

אמר רבא מס צ"ט ראשון כו'. מת המוטל לקבור אם י"ט ראשון הוא וכו'. **משא"כ צבילה.** לענין צבילה לא הקלו צו"ט שני דראש השנה להשוות לשל גלויות דאלו ר"ה נולדה בזה אסורה בזה: **אף צבילה.** נולדה בזה מותרת בזה: **דמאי דעסיך.** לאסרה בשני

מימות עזרא ואילך לא מצינו אלו"ט מעובר. **וא"ת** והאמרין בערוצין (דף נו. וס) דרבי יוסי אוסר הביצה שנולדה [בראשון ציוס] השני ולא"כ היכי פליגי נהרדעי ארי יוסי שהוא תנא י"ל דלרבי יוסי אסור אי אחרמי ונהרדעי אמרי דלא אחרמי:

אמר רבא ^אמת ביום טוב ראשון יתעסקו בו עממים ^ב (דף פ"ט שני יתעסקו בו ישראל ואפילו בשני ימים טובים של ר"ה מה שאין כן בביצה נהרדעי אמרי אף בביצה דמה דעתך דלמא מעברי ליה לאלול הא אמר רב חיננא בר כהנא אמר רב ^גמימות עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובר אמר מר זוטרא לא אמרן אלא דאשתהי אבל לא אשתהי משהינן ליה רב אשי אמר ג'אע"ג דלא אשתהי נמו לא משהינן ליה מ"ט יום טוב שני לגבי מת כחול שוויה רבנן ד'אפילו ^דלמיוגו ליה ג'לימא ולמיוגו ליה אסא אמר רבינא והאידנא דאיכא חברי חיישינן רבינא הוה יתיב קמיה דרב ^ה(אסי) בשני ימים טובים של ראש השנה חזייה דהוה עציב אמר ליה אמאי עציב מר א"ל דלא אותיבו עירובי תבשילין אמר ליה ולותיב מר האידנא מי לא ^ואמר רבא המניח אדם עירובי תבשילין מיו"ט להבירו ומתנה אמר ליה ואימר דאמר רבא בשני ימים טובים של גלויות בשני ימים טובים של ראש השנה מי אמר והא ^זאמרי נהרדעי אף ביצה מותרת אמר ליה רב מרדכי בפרוש אמר לי מר דלא סבר להא דנהרדעי אתמר *אפרוח שגולד ביום טוב רב אמר אסור ושמואל ואיתימא ר' יוחנן אמר מותר רב אמר אסור מוקצה הוא ושמואל ואיתימא ר' יוחנן אמר מותר הואיל ומתיר עצמו בשחיטה אמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב וכי מה בין זה לעגל שגולד ביום טוב אמר להו הואיל ומוכן אגב אמו בשחיטה ומה בין זה ילעגל שגולד מן הטרפה *שתיק רב אמר רבה ואיתימא רב יוסף מ"ט *שתיק רב לימא להו הואיל ומוכן אגב אמו לכלבים אמר ליה אביי השתא

ו.

עין משפט

גר מצוה

לח א מיי פ"ח מהלכות י"ט הלכה כב סמג לאוין עה טו"ט"ע א"ח ס"י תלו סעף צ וס"י תקמו סעף א:

ל"ב ב מיי"ט שם טו"ט"ע ס"י תקמו סעף ד:

ב ג ד מיי"ט שם טו"ט"ע שם סעף א וסעף ד:

ב"א ה ו מיי"ט פ"ו מהל' יו"ט הלכה יא יג

[ופ"ח מהלכות עירובין

הלכה טו] סמג לאוין עה טו"ט"ע א"ח ס"י תקמו סעף כב:

ב"ב ז מיי"ט פ"ה מהלכות מ"ח"ס הלכה טו

טו"ט"ע י"ד ס"י יג סעף ג

[וס"י עט סעף ג]:

רבינו הגנאל

ולגבי מת אע"ג דמת ביו"ט שני דלא אשתהי כלל, לא משהינן ליה, דקיי"ל כרב אשי דהוא בברא, דאמר יו"ט שני לגבי מת כחול שוויה רבנן, ואפילו ביו"ט שני של ר"ה. אמר רבינא והאידנא דאיכא חברי שאומרים לישראל כיון שאתם קוברים המת שלכם תקברו המת שלנו ביו"ט שלכם, חיישינן ומשהינן למחר. והאי דאמר מימות עזרא ואילך לא מצינו אלול מעובר, שפעין מיה מכלל דבימות עזרא עירובו, מנחי מילי, שנאמר ויגע החדש השביעי וכל ישראל בעירוהו (ז). ולכל עירובי בשילין. מניח אדם מיו"ט הראשון, שהול פסח או סוכות חמישי וששי בשבת, מניח עירובי ביום חמישי, ואומר אם היום יו"ט, מתו חול הוא ומותר לבשל לשבת בלא עירוב, ואם יום ששי (בבב) הוא יו"ט, היום הוא עירובי, והריני מערב מעירובי. והני מילי בבי יו"ט של גלויות, אבל בבי יו"ט של ר"ה לא. אפרוח שגולד ביו"ט, רב עגל כי מוקצה הוא, אבל שגולד ביו"ט מותר, אלא מוכן מאתמול על גב אמו, שהפרה מוכנת היא, ובלבד בידוע שכלו לו חדשיו, ואם אינו ידוע, אסור עד שמונה ימים, ואפילו לחוליים, ומפורש בפרק ר' אליעזר במס' שבת.

א) ע"י היטב תוס' ר"ה דף ע"ב ע"ד ד"ה מימות עזרא ע"ש.

דנענעה הוא אוכל צביתו ולא אושא מלתא אבל לקבור מתים כפרהסיא אושא מלתא ואין נכון להתיר ועוד אמר רבינו תם דבזמן הזה נמי יש יהודים שהן משועבדים למלכות לעשות מלאכה כגון לקבל המס ולהתעסק בצרכיהם הלכך אם יראו שיתעסקו לעשות מלאכה צמת יכופו אותם לעשות מלאכה למלכות:

אפרוח שגולד ביו"ט וכו'. נראה לומר דאחרמי שנפתחו עיניו היום דאי לא נפתחו עיניו קי"ל דאפילו בחול אסור: **הואיל** ומתיר עצמו בשחיטה. פירש רש"י מתיר עממו בלידתו להיות נשחט אבל קודם לידתו היה אסור וכיון דאתקן לשחיטה אתקן נמי לענין מוקצה ותימה למה להו לשמואל ור' יוחנן הק טעמא תיפוק ליה משום דלית להו מוקצה כדאמרין פרק מי שהשחט (שבת דף ק"ט): דשמואל וזעירי ור' יוחנן כר' שמעון סבירא להו וי"ל דהכא קאמר טעמא אפילו לרבי יהודה דלית ליה מוקצה שרי מהאי טעמא ולכך צריך האי טעמא אי נמי איצטריך אפילו

לרבי שמעון דלית ליה מוקצה דמדה דהאי מוקצה דהכא דהוי כרוגרות ונמוקין ^א והכי מוכח בשבת (דף מה:): **ובי** מה בין זה לעגל שגולד מן הטרפה. דהתם לא מצי למימר הואיל ומוכן אגב אמו דהא אמו טרפה והוא מותר ותימה והא מוכן הוא דאמרין בחולין (דף עה) דכן פקועה ניטר בארבעה סימנין בשחיטה אמו או צדידיה ואם כן יכול להושיע ידו צמעי אמו וישחטנו ויהיה מוכן כהאי גוונא וי"ל דקאמר גמרא אליבא דרבי אושעיא דקמבעיא ליה התם בחולין (דף עז. ד) אם ניטר בן פקועה בארבעה סימנין אי נמי י"ל הואיל ולכתחילה אין לו לשחטו כי האי גוונא שאינו יכול לראות מניד דהוה אשוחט צבילה ^ב (דף ע"ג יג): דאסור לכתחילה לא מיקרי מוכן ועוד יש לומר דהתם מיירי דאירע שכלו לו חדשיו והכא מיירי בלא כלו לו חדשיו עד היום וא"כ לא הוי מוכן היום הואיל וצין השמשות לא הוה חזי השתא